

عنوان مقاله:

طراحی شهری عمودی، مفاهیم و الزامات تحقق آن در کلان شهر تهران

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 7، شماره 13 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سینا رزاقی اصل - پژوهشگر دکتری معماری منظر، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت. تهران.

مجتبی مهدوی نیا - دانشجوی دکتری معماری گرایش پایداری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت. تهران

محسن فیضی - دانشیار گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت. تهران

عبدالهادی دانشپور - استادیار گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت. تهران

خلاصه مقاله:

نخستین هدف این مقاله بررسی محتوا و پیشینه رویکرد طراحی شهری عمودی به عنوان نظریه جدید طراحی شهری است که در راستای حل مشکلات شهری ناشی از کمبود زمین بوجود آمد. علاوه بر این بررسی شرایط شهر تهران به عنوان کلان شهری در حوزه جنوب غرب آسیا، برای تحقق اهداف رویکرد فوق و تحلیل محتوای متون تخصصی و بررسی تحلیلی - ارزیابانه رویکردها و جنبش هایمطرح در توسعه شهری عمودی، به منظور استخراج پیشینه طرح این رویکرد از دیگر اهداف این نوشتار است. بر طبق یافته های این نوشتار، رویکردهایی همچون منظر عمودی، آسمان خراش های پایدار، شهرسازی اکولوژیک و طراحی اکولوژیک، ریشه های شکل گیری رویکرد طراحی شهری عمودی است. همچنین دو مقوله پایداری اکولوژیک و توسعه عمودی برای استفاده از حداکثر فضای آسمان از موضوعات اصلی و محوری این رویکرد است. در ادامه، ویژگی های کلان شهر تهران به لحاظ شرایط زمین و رشد عمودی با استناد به پیشنهادات طرح جامع مورد مذاقه قرار گرفته و در انتها با رویکرد مشکل محور و نظریه زمینه ای در پژوهش های کیفی، الگویی برای چگونگی مواجهه با این موضوع در قالب ارائه پیشنهاداتی در باب نحوه بکارگیری پهنه های کلان شهر تهران مطرح شده است.

کلمات کلیدی:

طراحی شهری عمودی، منظر عمودی، بلند مرتبه سازی، طراحی اکولوژیک، فرم شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/302170>

